

Αγαπητέ συντάκτη,

Θα θέλαμε να προβούμε σε κάποιες διευκρινίσεις σχετικά με το άρθρο που αφορά τις παράνομες «εκλογές» στην περιοχή Ναγκόρνο-Καραμπάχ της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα σας στις 15 Απριλίου 2020, καθώς περιέχει μια σειρά από ανακρίβειες που μπορούν να παραπλανήσουν τους Έλληνες αναγνώστες.

Πρώτα απ' όλα, το άρθρο περιγράφει την περιοχή του Ναγκόρνο-Καραμπάχ ως μια περιοχή που διεκδικείται επί δεκαετίες από την Αρμενία και το Αζερμπαϊτζάν. Η πραγματικότητα ωστόσο είναι διαφορετική, μόνο η Αρμενία διεκδικεί την περιοχή του Ναγκόρνο-Καραμπάχ εδώ και δεκαετίες, η οποία περιοχή είναι ήδη ένα διεθνώς αναγνωρισμένο τμήμα του Αζερμπαϊτζάν.

Όσον αφορά τις παράνομες «εκλογές» που διεξήχθησαν στα κατεχόμενα εδάφη του Αζερμπαϊτζάν, θα θέλαμε να υπογραμμίσουμε ότι δεν «αμφισβητήθηκαν», όπως αναφέρεται στο άρθρο αυτής της πηγής ενημέρωσης, αλλά απορρίφθηκαν και καταδικάστηκαν σθεναρά από κορυφαίους διεθνείς οργανισμούς, όπως ο ΟΗΕ, ο ΟΑΣΕ, το ΝΑΤΟ, το ΝΑΜ, η ΕΕ και άλλοι, καθώς και από πολλά κράτη, συμπεριλαμβανομένων των μελών της ΕΕ μεμονωμένα. Μέλη της διεθνούς κοινότητας εξακολουθούν να προβαίνουν σε δηλώσεις σχετικά με τις επονομαζόμενες «εκλογές», εκφράζοντας την υποστήριξή τους στην κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα του Αζερμπαϊτζάν εντός των διεθνώς αναγνωρισμένων συνόρων του.

Οι εκλογές στο Αζερμπαϊτζάν διεξάγονται σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας μας και όσον αφορά την περιοχή Ναγκόρνο-Καραμπάχ του Αζερμπαϊτζάν, οι εκλογές μπορούν να διεξαχθούν μετά την εξάλειψη του παράγοντα της στρατιωτικής κατοχής και με τη συμμετοχή αμφότερων των κοινοτήτων της περιοχής.

Ο αρθρογράφος περιγράφει επίσης το Ναγκόρνο-Καραμπάχ ως μια περιοχή που προσαρτήθηκε στο Αζερμπαϊτζάν το 1921 από τις σοβιετικές αρχές. Η Πρεσβεία σας προσκαλεί να αποκτήσετε μια αληθινή εικόνα αυτής της πτυχής, ρίχνοντας μια γρήγορη ματιά στην τεκμηριωμένη ιστορία αυτής της σύγκρουσης.

Από τα αρχαία χρόνια μέχρι την εισβολή από τη Ρωσική Αυτοκρατορία στις αρχές του 19ου αιώνα, η περιοχή Ναγκόρνο-Καραμπάχ ήταν μέρος των διαφορετικών κρατών-Χανάτων του Αζερμπαϊτζάν. Στις 14 Μαΐου 1805 υπογράφηκε η Συνθήκη του Κουρατσάι (1805) μεταξύ των Χαν του Καραμπάχ Ιμπραήμ Χαν και ενός εκπροσώπου του Ρώσου αυτοκράτορα, στρατηγού Πάβελ Τσιτσιανόφ. Σύμφωνα με αυτή τη συνθήκη, το Χανάτο Καραμπάχ τέθηκε υπό ρωσική κυριαρχία.

Η συνθήκη ειρήνης Γκουλουστάν (1813) μεταξύ της Ρωσίας και της Περσίας αναγνώρισε δια νόμου την προσάρτηση των Χανάτων του Βόρειου Αζερμπαϊτζάν από τη Ρωσική Αυτοκρατορία με εξαίρεση τα Χανάτα Νακτσιβάν και Ιραβάν. Στο τέλος του δεύτερου ρωσο-περσικού πολέμου το 1826-1828, η συνθήκη ειρήνης Τουρκμεντσάι υπογράφηκε στις 10 Φεβρουαρίου 1828 και το Ιράν άφησε το Βόρειο Αζερμπαϊτζάν, συμπεριλαμβανομένων των Νακτσιβάν και Ιραβάν (έδαφος που σήμερα φιλοξενεί την πρωτεύουσα της Αρμενίας), στη Ρωσική Αυτοκρατορία.

Οι συνθήκες Γκουλουστάν και Τουρκμεντοσί οδήγησαν σε ταχεία μαζική επανεγκατάσταση των Αρμενίων στα εδάφη του Αζερμπαϊτζάν. Κατά συνέπεια προέκυψε μια τεχνητή εδαφική διαίρεση. Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος συνέβαλε επίσης στην αύξηση του αριθμού των Αρμενίων στον Νότιο Καύκασο. Μόνο από το 1828 έως το 1911, η Ρωσική Αυτοκρατορία επανεγκατέστησε περισσότερους από 1.000.000 Αρμένιους από την Περσία και την Οθωμανική Τουρκία στην περιοχή και κυρίως στην περιοχή Ναγκόρνο-Καραμπάχ του Αζερμπαϊτζάν.

Στις 28 Μαΐου 1918 κηρύχθηκε η ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν (ΛΔΑ). Η Δημοκρατία της Αρμενίας ιδρύθηκε την ίδια μέρα. Τον Απρίλιο του 1919 οι Συμμαχικές Δυνάμεις αναγνώρισαν την προσωρινή Γενική Διακυβέρνηση του Καραμπάχ, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών Shusha, Javanshir, Jabrayil και Zangazur, η οποία εδραιώθηκε από τη Λαϊκή Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν τον Ιανουάριο του 1919. Την ίδια χρονιά η Αρμενική Εθνική Συνέλευση του Ναγκόρνο-Καραμπάχ αναγνώρισε επίσημα την εξουσία του Αζερμπαϊτζάν. Αυτό το γεγονός απορρίπτει εντελώς τους ισχυρισμούς της αρμενικής πλευράς ότι το Ναγκόρνο-Καραμπάχ ήταν τότε σε καθεστώς «ανεξάρτητης νομικής οντότητας» ή «ανεξάρτητης πολιτικής μονάδας».

Αφότου το Αζερμπαϊτζάν ενσωματώθηκε στη Μπολσεβίκικη Ρωσία το 1920, οι Αρμένιοι εθνικιστές διεκδήκησαν εδαφικές αξιώσεις κατά της περιοχής Ναγκόρνο-Καραμπάχ του Αζερμπαϊτζάν. Σε απάντηση, στις 5 Ιουλίου 1921, το Καυκάσιο Γραφείο της Κεντρικής Επιτροπής του Ρωσικού Κομμουνιστικού Κόμματος (μπολσεβίκων) αποφάσισε ότι προς όφελος της διατήρησης ειρήνης μεταξύ των Αζέρων και των Αρμενίων, το Ναγκόρνο-Καραμπάχ θα παραμείνει εντός των ορίων της ΣΣΔ του Αζερμπαϊτζάν με ευρεία αυτονομία και τη περιοχή Σούσα ως το διοικητικό του κέντρο. Στις 7 Ιουλίου 1923 η αυτόνομη περιφέρεια Ναγκόρνο-Καραμπάχ (ΝΚΑΠ) εδραιώθηκε στο ορεινό τμήμα του Καραμπάχ και η πόλη Χανκαντί ορίστηκε ως διοικητικό της κέντρο.

Ωστόσο, περίπου 300.000 Αζέροι που κατοικούσαν στην Αρμενία στερήθηκαν μέχρι και μια πολιτιστική αυτονομία από την κυβέρνηση της Αρμενικής ΣΣΔ.

Όπως ίσως γνωρίζετε, οι αρχές του διεθνούς δικαίου, συγκεκριμένα η κυριαρχία, η εδαφική ακεραιότητα και το απαραβίαστο των διεθνώς αναγνωρισμένων συνόρων είναι εκείνες που αναφέρονται εκτενώς στην εξωτερική πολιτική της Ελληνικής Δημοκρατίας. Η Ελλάδα ήταν μια από τις πρώτες χώρες που αναγνώρισε την ανεξαρτησία του Αζερμπαϊτζάν στα διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορά του και κατά τη διάρκεια της σύγκρουσης με την Αρμενία, η Ελλάδα υποστήριξε επανειλημμένα την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και το απαραβίαστο των συνόρων μας.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά, θα σας ζητούσαμε να δημοσιεύσετε την αντίδρασή μας ως μία απάντηση της Πρεσβείας του Αζερμπαϊτζάν στο παραπάνω άρθρο που δημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική σας εφημερίδα.

Με εκτίμηση,

Ζαούρ Γκαντιμαλίεβ

Αξιωματούχος Πολιτικών Υποθέσεων